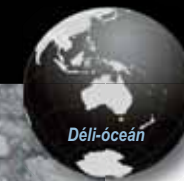

⊕ SZÖVEG ÉS KÉP: KRISTÓF VERONIKA. KÉP: WWW.SEASHEPHERD.ORG.AU

KÖNYÖRTELEN HADMŰVELET

ÜLDÖZŐBEN A SEA SHEPHERD

2014. február 1., hajnali 3 óra. Ahogy fanyarul nevezük, az egyik „zéró gravitációs”, más néven „zsellér”-kabinban fülünk. Most nem a vad hullámvás tart ébren, hanem félelemmel telve hallgatjuk, amint a sodródó jégtáblák között haladva szüntelenül ütközünk: folyamatos reszelés-csiszolás és karistolás hangjai zengenek körülöttünk, s mi a „nem jégosztályos” Steve Irwin hajótestében vagyunk

www.seashepherd.hu

MEGTÉVESZTŐ, IDILLI ANTARKTISZI NYUGALOM

A Sea Shepherd 3 hajóból álló flottájának vezérhajója, a Steve Irwin nem először használja a jéghegyeket az ellenség kijátszására.

A sebességünk nem alkalmas arra, hogy a japán biztonsági hajót, a Shonan Maru Nr. 2-t lerázzuk, de ha elegendő számú és nagyságú jéghegy között lelassulunk, képesek vagyunk jéghegyként „viselkedni” a radarjukon

Lángos helyett jégtáblák

Próbálunk aludni, mert hosszú volt a nap, és még hosszabb áll előttünk, de ez a hang éberségre int. A japán Nisshin Maru le akar rázni bennünket, direkt hajózott be a jégtáblák közé, mi pedig nem óvatkoskodhatunk, hanem teljes sebességgel rohanunk. Első tisztünk, Vincent, a jámbor ausztrál medve van szolgálatban. Ahogy meséli, néhány éve egy bérelt Trabanttal bejárta Közép- és Délkelet-Európát, amit az utazás végén egyszerűen leemelt magáról. Imádja Budapestet, a magyar söroket, „Sokolom!”-mal köszön nekem, és naponta emlegeti vágyakozva a lángost. „Na, ezzel az éjszakával a lehető legtávolabb kerültél a lángosodtól” – ez most a legenyhébb gondolatom vele kapcsolatban.

Ebből már nem lesz pihentető alvás, s mivel amúgy is korábban kell kelnem, hiszen ma én vagyok a reggeli-szolgalatos, már mászom is ki az emeletes ágy alsó dobozából. 4.10-kor már ott találok az étkezőben Vincentet – mosolyogva, falatozva. „Sokolom!”-jára most ingerülten kérdezem: „Észrevetted, hogy nem a Bob Barkert (a jégosztályos hajónkat) kormányoztad az éjjel?” „Mondtam már, amíg nincs lángos, addig csak ne szólj bele, hogyan vezessek!” – üti el viccet, majd beszámol a hadszíntér alakulásáról – és végül elmegy aludni. Én pedig nekiállok fehércsokis-ananaszos muffint és bazsalikomos burgonyafánkot készíteni, ha már több mint 3 óra áll rendelkezésemre tálalásig.

Megfélemlítő művelet

A baljós zaj még azokat is megviselte, akiknek kabinja nem a „zsellér”-részlegben van. Az általánosan spártai fülkék között is éles különbségek vannak: a hajó orrában lévők a leginkább hullámszűrőkezek, és természetesen itt csapódnak a legnagyobb erővel, azaz a legfélemletőbb zajjal a jégtáblák is. A nap folyamán nyüzött arcok igazolják, hogy a szokásosnál is brutálisabb éjszakánk volt, és az irányítóteremből is rossz hír érkezik: egyre nehezebben tartjuk a lépést a Nisshin Maruval...

Az egész napos fizikai munka és az állandósult hideg megteszi a hatását, jólesik este bemászni a dobozkámban felhalmozott takarók alá. Ám a nyugalom csak éjfélig tart, ekkortól halljuk a fedélzetei öltözékeinek suhogását, ahogy rohannak a

folyosón! Ismét jégtáblák közé vezetett volna bennünket a Nisshin Maru, és most a fedélzetről kell segíteniük a navigációs terem őrségét...

Volt már ilyen eset, de most más történik. A három szigonygyűs japán hajó kapitányai összehangolt, éjszakai rajtaütéses támadást indítottak ellenünk! A japán bálnaorrvadász-flottának ez volt az első ilyen akciója: nem provokáltunk, pusztán a jelenlétünkre reagálva támadnak. A Yushin Maru, a Yushin Maru Nr. 2 és a Yushin Maru Nr. 3 egyaránt kb. 200 méteres acélkábelt vontatva veszélyes közelségben manőverez. Az irányítóteremben Siddharth Chakravarty kapitányunk irányítja elkerülő mozgásunkat. Nyilvánvaló céljuk, hogy lelassítsanak bennünket és a Nisshin Maru egéruat nyerjen

előlünk. A szigonygyűs hajók sok-sok tucatszor, közvetlen közélről keresztezik a Bob Barker és a Steve Irwin útját.

A majdnem 8 órás incidens alatt a Sea Shepherd három motoros gumicsónakot indított el védekezésképpen – a legénység megpróbálja távol tartani, vagy elvágni az acélkábeleket, hogy azok ne tehesenek kárt hajóinkban. A szigonygyűs hajók munkásai fém alkatrészekkel dobálják a Steve Irwin gumicsónakjának legénységét, és vízgyűzzák a Bob Barker gumicsónakját. Végül pedig a Yushin Maru Nr. 3 valószínűleg elvétí egyik manőverét, és behajta a Bob Barkerbe, magasan a vízfelszín fölött felhasítva a hajótestet. Majd ugyanolyan hirtelen, ahogy ránk törték, abbahagyják az ámokfutást.

A STEVE IRWIN NAVIGÁCIÓS TERME
A 08-12-es őrség vezetője,
Malcolm Holland átadja a szolgálatot
Vincent Burke-nak, a 12-04-es
tisztnak és legénységének

2014. 02. 02.

A három szigonyágyús hajó összehangolt, éjszakai rajtaütéses támadása, melyben a Yushin Maru Nr. 3 behajtott a Bob Barkerbe, és a bálnaholttest-feldolgozó hajónak sikerült egérutat nyernie előlünk. Ez volt az első, de nem az utolsó eset, amikor a japán bálnavadászok minden előzmény nélkül megtámadtak bennünket

Visszafogott jelenlét

De miért nem mentünk át ellentámadásba? Amennyiben az ausztrál kormány kérését nem tartottuk volna tiszteletben, legalább az úgynevezett „Robin Hood”-os repertoárunkat használhattuk volna: bosszantásra, akadályozásra és védekezésre. Ám indokolt visszafogottak lenni, hiszen cserébe az ausztrálok megígérik, hogy e Bálnavédelmi Terület felügyeletére küldik parti őrségük egyik rendfenntartásra alkalmas hajóját. Az ausztrál kormány még 2010-ben, a Hágai Nemzetközi Bíróságon perelte be Japánt az Antarktisi Bálnavédelmi Területen folytatott, úgynevezett „tudományos” bálnamészárlása miatt. A japán bálnaorvvadászok többszörösen megszegték a nemzetközi és ausztrál szövetségi törvényeket, pusztá felbukkanásuk az

ausztrál felségvizeken kimeríti a szigetország szuverenitásának megsértését. Vagyis van kormányzati szövetségünk. Bizakodhatunk...

Ám ezen a ponton nemcsak visszafogottak, de naivak is vagyunk, ugyanis a rendfenntartó hajó nem jön. Csalódtok vagyunk. És annak ellenére, hogy az ausztrál légierő vezetője, Geoff Brown kijelentette: „Az [Airbus] A319-es típusú repülőgép nem alkalmas az antarktisi bálnavadász felügyeletére”, az ausztrálok a parti őrség hajója helyett mégis egy, a polgári légi közlekedésből ismert repülőgépre bízták a feladatot. 300 000 ausztrál dollár volt milderre, ami 3 repülést biztosított volna, de az antarktisi nyár teljes időszaka alatt mindössze egyetlen műveletet hajtottak végre.

Könyörtelen üldözéssel, nyárból a télbe

Yoshimasa Hayashi japán mezőgazdasági és halászati miniszter a 2012–13-as bálnavadászati szezonjukról kijelentette, hogy a Sea Shepherd könyörtelen („relentless”) beavatkozásai miatt kellett beérniük 103 egyedes zsákmánnyal az önmaguk számára meghatározott, 1035 darabos vadászati tervükből. Az ellenség elismerő jelzője automatikusan a 2013–14-es akciónk névadója lett: Operation Relentless.

Ez a Sea Shepherd tizedik antarktiszai bálnavadászati kampánya, és mi itt vagyunk százan, három hajón, hogy megmentsük ezer bálna életét. Megszokhattuk már, hogy stratégiánknak egyetlen állandó pontja van: a törvények, jogszabályok megsértése nélkül a nemzetközi és ausztrál bálnavadászati előírások betartására kényszeríteni a bálnavadászó-

kat. A többi azonban rugalmas improvizálás, hiszen a Japán Bálnavadászati Intézet szóvivője nem tájékoztat előre bennünket arról, hogy a rólunk forgatott ismeretterjesztő reality-filmsorozat, a Bálnák háborúja aktuális epizódjainak tanulmányozásából mit tanultak, milyen paranccsal és felhatalmazással indították el a flottát... A körülmények most úgy alakultak, hogy ebben a kampányban a felkutatásból és az üldözésből kell kihozni a maximumot.

Elszántan rohanunk a Nisshin Maru nyomában, és a farvizén maradunk a következő rajtaütéses támadásig, amiben leráznak; aztán újra felkutatjuk, és ez így megy tovább. Minden egyes napon, amit az előlünk történő rohanással töltenek, 15 bálna menekül meg a robbanófejes szigonyágyúiktól.

A navigációs őrség alig győzi megkülönböztetve

jelölni a térképen, hogy már másodszor, sőt harmadszor haladunk át ugyanott. Amikor a mellettük lévő kommunikációs teremben fordítom a hírekeinket és írom a cikkeket, lelkesen azonosítják a jellegzetes jéghegyeket, amelyek mellett már néhány héttel korábban is elhajóztunk. Ám most az iránynál sokkal jobban érdekel, hogy viharra vagy nyugodt vízfelszínre számíthatunk-e a megcélzott területen – a konyhában, a forró és nehéz lábasok között mindez egyáltalán nem mindegy. Azt, hogy mennyire időjárás-érzékeny egy hajókonyha az antarktisz viharokban, kisebb-nagyobb égési, vágási vagy esési sérüléseink jelzik.

Ahogy közeleg az antarktisz téli, egyre értéke-
sebbek a csak gyengén szeles napok. Ám március 7-
én eddigi hét antarktiszai bálnamentő szezonom

legextrémebb viharát élem túl. Miután összetakarítottuk a két kamrában és a konyhában az éjszaka folyamán leesett, összetört és szennyeződött alapanyagokat, gyakorlott főszakácsunk, Laura úgy dönt, inkább a szövegfordításokkal haladjak. Boldogan elfogadtam a javaslatot, ebben a szezonban már túl voltam a nagy, szokásos esésen, és ahogy dobálnak bennünket a hullámok, két kézzel kapaszkodva is alig bírok talpon maradni, nemhogy esélyem lenne megmozdulni bármivel, ami 43 fő részére elegendő táplálékot jelenthetne... A vihar mindenkit megvisel, nincs nagy tolongás az ebédért – ki az eséseit fájlalja, kit tengeribetegség tarol le; és megsérült a konyhánk is, az egyik beépített szekrény kiszakadt a falból, meg sem állt a másik oldal munkapultjág.

HELIKOPTERES MEGFIGYELÉS

A Nisshin Maru mészárosai bárminemű tudományos kísérlet elvégzése nélkül, sietve méretre darabolják a bálnatesteket, a tengerbe dobálják az „értéktelen” részeket, hogy minél helytakarékosabban tudjanak majd fagyasztani

EGY AZ IDEI 251-BŐL

Védett csukabálna holtteste a Nisshin Maru fedélzetén, GPS-koordinátákkal bizonyítottan a Bálnavédelmi Területen

AZ OPERATION RELENTLESS HÁROM KAPITÁNYA

Siddharth Chakravarty (India) a Steve Irwin, Peter Hammarstedt (Svédország) a Bob Barker és Adam Meyerson (USA) a Sam Simon parancsnoka. Paul Watson kapitány a 2012. decemberi ideiglenes távoztatási végzés miatt nem vehetett részt a szervezet tizedik antarktisi bálnavédelmi missziójában

A SZIGONYÁGYÓS HAJÓK A STEVE IRWINT TÁMADJÁK

Eközben a Nisshin Maru teljes gázzal menekül, hogy a legjobb konstrukciójú, első Yushin Maruval (a számozás nélkülivel) végezhesse bálnavadászati feladatát, s legalább töredékét teljesítse az 1035 darabos vadászati igénynek

Sarkvidéki számvetés

Máskor ilyenkor már visszaérkeztünk Ausztráliába. Az Antarktisz térségében a március a tél gyors közeledtét jelenti. A krilltelepeket szétzúzzák a masszív hullámok, a bálnák elindulnak északra, az ausztrál partokhoz, hogy világra hozzák kicsinyüket. Ám, amíg a bálnavadászok itt ólálkodnak (hátha kitisztul az idő néhány órára, és akkor a se-reghajtók közül még zsákmányolhatnak), addig mi sem távozhatunk nyomukból. Üzemanyagunk kicentizve, már a mélyhűtőinkből is fogytán a zöldség és gyümölcs, többünknek kétséges, elérjük-e az eredetileg lefoglalt repülőjáratot hazafelé.

Fellélegzünk, amikor a vadászflotta végre északra veszi az irányt; kikísérjük őket a 60. szélességi körön túl, és elhangzik a tájékoztatás: „Március 25-re megrendeltük a révészt, aki bevezet bennünket Williamstownba, Melbourne kikötővárosába.” Még

pont jó, mert a hazaröptető jegyem 26-ra szól... Williamstownban hatalmas ünneplő tömeg és témérdek friss gyümölcs fogad.

Véget ért egy újabb misszió, ismét egyedül vettük fel a harcot a japán bálnavadászflottával. Sejtjük, hogy az előző év sikerét nem tudtuk túlszárnyalni. Mégis, van egy reménysugár, hogy ez volt a legutolsó sarkvidéki nyár, amikor a vadászok behatolnak az Antarktisi Bálnavédelmi Területre.

Rövidesen jön a hír: ezúttal 251 bálna esett áldozatul a kutatásnak címkézett tömeges vadászatnak, és a Sea Shepherd Operation Relentless műveletének köszönhetően 784 bálna menekült meg. A Hágai Nemzetközi Bíróság pedig március 31-én meghozta az ítéletet: a japán bálnavadászflotta bálnamészárlási tevékenysége illegális, nem teljesítette

a „tudományos célú bálnavadászat”-kategória feltételeit. A japán kormány sértődötten vette tudomásul a megfellebbezhetetlen ítéletet, és haladéktalanul megkezdte az új „tudományos” bálnavadászati program tervezését, melynek összeállításánál során – ahogy ők fogalmaztak – körültekintőbben veszik figyelembe a törvényi szabályozásokat. A Nemzetközi

Bálnavadászati Tanács (IWC) kb. 6 hónapos átfutási idővel ad majd bírálatot...

Éberren követjük a Japán Bálnavadászati Intézet (ICR) minden lépését, s bármilyen céllal és engedély birtokában térnek is vissza az antarktisi térségbe, tudniuk kell, hogy a Sea Shepherd hajói és önkéntesei ott lesznek körülöttük! ☺

Köszönettel tartozom egy felelős budapesti művész házaspárnak, a Kék-Bolygó Egyesületnek (www.kek-bolygo.hu), Fodor Bernadett operatőreszónak (www.bernadettfodor.eu) és a Submarine magazinnak a támogatásért, ami lehetővé tette, hogy hetedik alkalommal is bizonyíthattam, nekem a bálnák élete fontosabb, mint a sajátom...

A CIKK MEGJELENÉSÉNEK TÁMOGATÓJA AZ STA TRAVEL – STATRAVEL.HU

HA MAGAD IS SZERETNÉD KÖZELEBBRŐL SZEMÜGYRE VENNİ A BÁLNÁKAT, AKKOR EURÓPÁBAN AZ AZORI-SZIGETEKEN TEHETED MEG EZT A LEGKÖNNYEBBEN AZ STA TRAVEL SEGÍTSÉGÉVEL